

121. Wọn kò sì níí nàwó kan ti ó kéré tàbí tí ó pò tàbí kí wọn la àfonífojì kan kojá àyàfí kí ó wà ní àkọ̀lẹ́ fún wọn kí Allaahu le san wọn lẹsan rere tí ó dára ju isẹ́ tí wọn se lọ.

122. Kò sì tò kí gbogbo àwọn olùgba (Allaahu) gbó lọ ja ogun lẹ̀ẹkan nàà. Kílódé tí àwọn kan nínú un àwọn ijọ kòòkan nínú un wọn kò se lọ láti wá ìmò àgbọ́yẹ̀ èsin láti fí le máa se ikilọ́ fún àwọn ènìyàn-an wọn nígbà tí wọn bá padà dé wáá bá wọn, kí wọn le sọra (fún iwà aburú)?

123. Èyin tí ẹ gba (Allaahu) gbó, ẹ gbógun tí àwọn tí wọn wà ní àrówótóo yín lára àwọn olùsàìgba (Allaahu) gbó kí wọn le ri líle-koko láti ọ̀dọ̀ yín, kí ẹ sì mò pé dájúdájú Allaahu wà pẹ̀lúu àwọn olùpáyàa (Rẹ).

124. Nígbà tí (Allaahu) bá sì sọ súurà (ọgbà-òrò) kan kalẹ, ó wà nínú un wọn, ẹni tí yóò máa wí pé: Taani èyi lékún ìgbàgbọ́ rẹ nínú un yín? Sùgbón àwọn tí wọn gba (Allaahu) gbó, yóò se àlẹkún ìgbàgbọ́ wọn, wọn a si máa dunnú.

125. Sùgbón àwọn tí àrún wà nínú un ọkàn-an wọn yóò se àlẹkún ẹgbín kún ẹgbín tí ó wà lẹkàn-an wọn, wọn yóò sì kú ní olùsàìgba (Allaahu) gbó.

126. Àbí àwọn nàà kò mò pé wọn yóò máa dán wọn wò ní ẹ̀ẹkan tàbí ẹ̀ẹmẹ̀jì ní ọ̀dọ̀dún? Síbẹ̀ síbẹ̀ wọn kò ronúpìwàdà, bẹ̀ẹ̀ sì ni wọn kí í se ìrántí.

127. Nígbà tí (Allaahu) bá sì sọ súurà (ọgbà ọ̀rò) kan kalẹ, apákan wọn á wo apákan lójú (wọn á sì máa wí pé) ò jẹ ẹni kan ní yín bí? Lẹyin nàà wọn yóò sẹrí padà. Allaahu sẹrí ọkàn-an wọn padà nítorí pé dájúdájú àwọn ni àwọn ènìyàn tí kò gbó àgbọ́yẹ̀ ọ̀rò.

وَلَا يُنْفِقُونَ نَفَقَةً صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً وَلَا يَقْطَعُونَ وَادِيًا إِلَّا كُتِبَ لَهُمْ لِيَجْزِيَهُمُ اللَّهُ

أَحْسَنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٢١﴾ وَمَا كَانَ

الْمُؤْمِنُونَ لِيَنْفِرُوا كَأَفَّةً فَلَوْلَا نَفَرَ مِنْ كُلِّ

فِرْقَةٍ مِنْهُمْ طَائِفَةٌ لِيَتَفَقَّهُوا فِي الدِّينِ وَلِيُنذِرُوا

قَوْمَهُمْ إِذَا رَجَعُوا إِلَيْهِمْ لَعَلَّهُمْ يَحْذَرُونَ ﴿١٢٢﴾

يَتَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا قَاتِلُوا الَّذِينَ يَلُونَكُمْ مِنَ

الْكُفَّارِ وَلِيَجِدُوا فِيكُمْ غِلْظَةً ؕ وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ

مَعَ الْمُتَّقِينَ ﴿١٢٣﴾ وَإِذَا مَا أَنْزَلَتْ سُورَةٌ

فَمِنْهُمْ مَن يَقُولُ أَيُّكُمْ زَادَتْهُ هَذِهِ ؕ إِيْمَنَّا

فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا فَرَادَتْهُمْ إِيمَنَّا وَهُمْ

يَسْتَبْشِرُونَ ﴿١٢٤﴾ وَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ

مَرَضٌ فَرَادَتْهُمْ رِجْسًا إِلَى رِجْسِهِمْ وَمَاتُوا

وَهُمْ كَافِرُونَ ﴿١٢٥﴾ أَوَلَا يَرَوْنَ أَنَّهُمْ

يُفْتَنُونَ فِي كُلِّ عَامٍ مَّرَّةً أَوْ مَرَّتَيْنِ ثُمَّ لَا

يَتُوبُونَ وَلَا هُمْ يَذْكُرُونَ ﴿١٢٦﴾ وَإِذَا مَا

أَنْزَلَتْ سُورَةٌ نَّظَرَ بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ هَلْ

يَرِنُكُمْ مِنْ أَحَدٍ ثُمَّ انْصَرَفُوا ؕ صَرَفَ اللَّهُ

قُلُوبَهُمْ بَأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ ﴿١٢٧﴾